

JACO is een combinatie van de verkortingen van JOHANNES en CORNELIS

door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

1. 'Ja-' komt van **JOHANNES**: Hebreeuwse naam: 'Hij (= God) zal genadig zijn'.

*

Johannes, Apostel & Evangelist, Efese Klein-Azië; † ca 104. Feest 27 december.

Hij was één van de 12 apostelen. Zijn broer was de apostel Jacobus de Meerdere (= de Oudere). Hij behoorde tot de intieme vriendenkring van Jezus. Met Petrus en Jacobus was hij getuige van de opwekking van Jairus' dochtertje, van Jezus' verheerlijking op de berg en van zijn doodsnoed in de Hof van Olijven (Gethsemane). Johannes is de schrijver van het vierde evangelie. Daarin vertelt hij herhaaldelijk over een leerling die bij Jezus bijzonder geliefd was. Algemeen wordt aangenomen dat dit Johannes zelf was. Op het eind van zijn evangelie vertelt hij dat Jezus vlak voor zijn dood aan het kruis aan hem, Johannes, de zorg voor zijn oude moeder toevertrouwde. Naast het evangelie heeft Johannes ook drie brieven geschreven. In de eerste staan de formidabele woorden '**God is liefde**'. Volgens de overlevering schreef hij ook het boek van de Openbaring of Apokalyps. Daarin wordt op symbolische wijze beschreven hoe de (Romeinse) wereld van oorlog, bloedvergieten en geweld zal vergaan en plaats zal maken voor een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waar alle leed geleden en alle tranen afgeveegd zullen zijn.

Wordt hij afgebeeld als evangelist, dan heeft hij een adelaar bij zich. Geeft men hem weer als apostel, dan heeft hij een kelk in de hand, waar een slangetje of duiveltje uitkomt. Dit slaat op de legende dat men hem ooit heeft willen vergiftigen, maar hij bleef bij het drinken ongedeerd! Men heeft hem ook dood willen martelen door hem in een grote ketel kokende olie te gooien. Ook dat overleefde hij. Hij moet op hoge leeftijd zijn gestorven

De beroemde kerk van Sint-Jan in Den Bosch is naar hem genoemd.

*

Johannes de Doper, Jeruzalem, Palestina; voorloper van Jezus; † ca 30. Feest 24 juni.

Hij wordt beschouwd als de voorloper van Jezus de Messias. Johannes riep op tot bekering. Zo leverde hij kritiek op de koning, Herodes. De relatie met zijn vrouw, Herodias, was volgens de bijbel ongeoorloofd en zondig. Onverschrokken klaagde Johannes de twee aan. Herodias greep de eerste de beste kans die haar geboden werd aan om die lastige profeet het zwijgen op te leggen. Als hun dochter Salome een verleidelijke dans opvoert bij een banket waar een aantal grootmogende heren bij aanliggen, belooft haar vader haar elke beloning die ze vraagt. Op aandringen van haar moeder vraagt ze het hoofd van Johannes de Doper op een schotel. Herodes zit ermee in, maar kan niet meer terug. Als Johannes' leerlingen ervan horen komen ze zijn lijk halen voor een eerbiedige begrafenis

*

2. '-co' komt van **CORNELIS**: betekenis onzeker. Het was reeds de naam van het oude Romeinse geslacht der Cornelii. Men vermoedt dat de naam samenhangt met 'cornu' = 'hoorn' (Latijn); Cornelius resp. Cornelia zou dan betekenen 'de gehoornde'; duidt op kracht.

*

Cornelius Paus, Rome, Italië; † 253; feest (14 &) 16 september.

Hij stamde uit het Romeins adellijke geslacht der Cornelii. In maart van het jaar 251 werd hij gekozen tot bisschop van Rome, de opvolger van Petrus. Hij maakte nog juist het staartje mee van de gruwelijke christenvervolgingen onder keizer Decius (249-251). Er waren heel wat gelovigen geweest die onder de angst en dreiging der martelingen waren bezwaken. Cornelius besloot hun nog een kans te geven, op voorwaarde dat ze wel boete deden. Maar de strenge richting was het daar niet mee eens: zij hadden wel standgehouden, en nu zouden ze weer met hun verraders tot dezelfde gemeente moeten behoren...!? Zij noemden zich naar hun aanvoerder Montanus montanisten. Zij kozen een tegenpaus, Novatianus, de eerste tegenpaus in de geschiedenis van de kerk. Wie bij Novatianus te communie ging, moest zweren: "Ik zal niet terugkeren naar Cornelius." Maar op één van de bisschoppensynodes in Rome werd Novatianus met zijn aanhang uit de gemeenschap gestoten.

Door keizer Gallus werd hij verbannen naar Civita Vecchia, een plaatsje aan zee ten westen van Rome.

Hij was daar tamelijk geïsoleerd. Daar is hij gestorven. Volgens de één vanwege de bar slechte behandeling die hij er onderging; volgens anderen zelfs door onthoofding met het zwaard op de 14e september van dat jaar. Hij werd begraven in de catacomben van Callixtus te Rome. Relikwieën van hem bevinden zich in Cornelimünster (= Corneliusklooster) bij Aken. Hij wordt meestal afgebeeld met een hoorn (toespeling op zijn naam, want het Latijnse woord voor hoorn is 'cornu').